

Kariniai rusų traukiniai ir pavojai

Lietuva, atsidūrusi tarp rusų valdomos Karaliaučiaus srities ir Rusijos, yra verčiama leisti karinį tranzitą per savo teritoriją be jokios kontrolės ar apribojimo

S. POVILAS ŽUMBAKIS

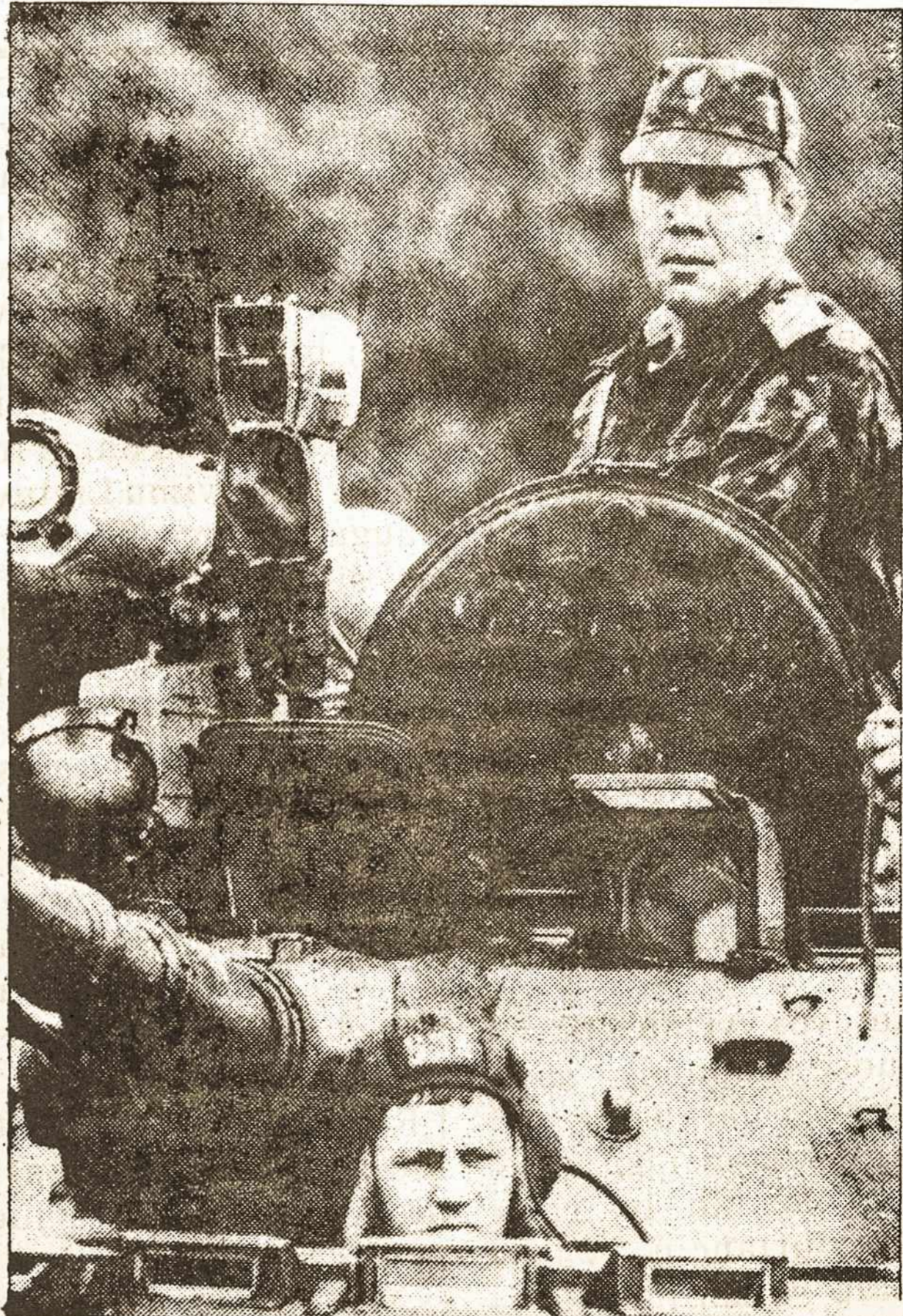
Rusijos kariuomenė iš Lietuvos pasitraukė prieš metus po ilgų ir įtemptų Vytauto Landsbergio derybų su Maskva. Bet negalintys paleisti imperijos iš savo rankų generolai ir jų remiami politikai šį pasitraukimą vertino kaip taktinį, ne strateginį pralaimėjimą.

Šiandien per Lietuvą į Karaliaučiaus sritį ir iš ten kariniai rusų traukiniai rieda be jokio patikrinimo. Jiems prez. A. Brazausko valdžia davė leidimą vežti įvairius ginklus, karinę amuniciją ir net branduolinius medžiagas.

Ką jie veža šalia tų prekių, niekas nežino. Kariniai rusų lėktuvai skraido Lietuvos erdvėje kada tik nori be jokio leidimo. Specialios teisės Rusijai mūsų tautiečiams Lietuvoje ir užsienyje kelia didelį nerimą. Tas nerimas kyla dėl dviejų priežasčių.

Pirmiausia toks laisvas karinių pajėgų pervežimas ir nesiškaišymas su Lietuvos erdvės teisėmis primena Raudonosios armijos išreikalautas teises Lietuvoje 1940-siais. Būtų labai lengva sukelti provokaciją, o po to atskubėti gelbėti "nuskriaustųjų". Tai yra du dideli Lietuvos suvereniteto pažeidimai. Juo daugiau tokių pažeidimų, juo silpnesnė Lietuvos suvereniteto teisė.

Krašto nepriklausomybė ir laisvė yra pagrįsta daugeliu pasaulyje pripažintų teisių: teritorijos, ekonomikos, politinės teisėtvarkos ir t.t. Kiek-

PASKUTINIEJI RUSŲ TANKAI PALIEKA ESTIJĄ

vienos teisės apribojimas prisidėda prie tų vertybių mažinimo, prie suvereniteto pažeidimo.

Reikia skirti susisiekiimo ryšius tarp demokratinių valstybių ir kraštų, kuriuose vyrauja ekonominė, politinė ir kriminalinė suirutė. Kas kontroliuoja Rusijos valdžią? Ar dabartinė jos valdžia turi įtakos karinėms pajėgoms ir generolams, kurie elgiasi savarankiškai ir gan drąsiai, kaip kad anų laikų kiniečių karo "lordai".

Rusijoje generolai organizuojasi politiškai. Pvz. apie generolą Alexander Lebed'ą, vieną kiečiausių buvusių komunistų, vis daugiau ir daugiau kalbama kaip apie būsimą prezidentą arba bent gynybos ministerį. Jis ir kiti generolai esą pramato didžiąją Rusiją, panašią į buvusią Sovietų Sąjungą – su atominiais ginklais ir karine

SPAUDOS MĖNUO

SKAITYK IR PLATINK "MŪSŲ LIETUVĄ"

Lietuvos nacionalinė
M. Mažvydo biblioteka

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Inácio 671 - Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO - SP. - BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial - Fone: 63-5975

Metinė prenumerata Brazilijoj R\$. 5,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS: R\$. 8,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: R\$. 0,35
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina R\$. 0,25
I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
I tolimus kraštus 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$. 7,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$. 7,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$. 7,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$. 7,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$. 7,00

Jėga. O prarastas teritorijas būsia nesunku atsiimti, panaudojant ekonominę, politinę spaudimą (reikalui esant ir karinę jėgą), ypač suteikiant dvigubą pilietybę visiems rusams, kurie to pageidautų Lietuvoje bei kitose "respublikose".

Jeigu prez. A. Brazausko valdžios atstovai yra įsitikinę, jog tie nepatikrinti karinių prekių traukiniai nėra pavojingi, gal galėtų paaiškinti mums, kaip jie yra pasiruošę apsaugoti gyventojus, gyvenančius netoli tų pravažiuojančių traukinių bėgių tuo atveju, jeigu sprogėtų gabenami šoviniai ar pasipiltų branduolinių ginklų chemikalai?

Kaip Lietuvos vyriausybė žino, kad tuose vagonuose nėra kontrabandos, narkotikų ar branduolinių medžiagų, vis dažniau ir dažniau įvairiais keliais atsiduriančių Vakaruose ir taip reikalingų tarptautiniams teroristams? ("Russia's army and politics, ALEXANDER NAPOLEONOVICH", The Economist, August 27, 1994). ("Leaning on the Balts", The Economist, August 27, 1994).

Mes žinome, kaip Vakarų saugumo žinybos rūpinasi tokia branduolinių medžiagų prekyba bei narkotikų perve-

žimu. Ar Lietuva taps tokia Pietų Amerikos bananų valstybe, kurios pareigūnai krausis didelius turtus iš tokių pervežimų? Turtų atskleidimo įstatymai dabartinei Lietuvos valdžiai nėra priimtini. Gal slapto, karo tranzito klausimai pinasi su brangių namų ir didžiulio turto krovimu Lietuvoje, kai daugumas gyventojų rūpinasi tik šiltu kambariu ir kepalu duonos?

Artie žmonės Vakaruose, per pirštus žiūrintys į karinį tranzitą ir vis primenantys mums, kad jeigu rusai norėtų, galėtų užimti Lietuvą per kelias dienas, mano, jog pvz. Amerika sutiktų tokiomis sąlygomis leisti Meksikai pervežti branduolinius ginklus, sprogstamąją medžiagą, šovinius... per JAV į Kanadą? Ar jie nemato teisinio skirtumo tarp krašto karinio užėmimo ir kariuomenės įsileidimo?

Ar Rusijos valdžia sutiktų, jei Vokietija ir Japonija staiga nutartų siųsti uždarus, netikrinamus karinius traukinius per Rusiją? Jeigu nesutiktų, ar mūsų liberaliniai politikai išdrįstų kritikuoti rusus? (ALR)

LIETUVISKOS SPAUDOS REMEJAI
YRA SAVO TAUTOS GYNEJAI

Antra, tai dabartinės valdžios slaptumas dėl derybų su Rusija ir bendras nepasitikėjimas tos valdžios žmonėmis užsienio reikalų srityje. Kadangi karinis tranzitas turi ryšį su pačiomis svarbiausiomis saugumo sritimis, LDDP valdžia, o ypač prez. Algirdas Brazauskas, turėtų suprasti, jog buvę paklusnūs Maskvos biurokračiai negali būti neįtariamai, kai jie tariasi tokiais jautriais klausimais su Maskva.

Kai prez. A. Brazausko valdžia perėmė krašto valdymą, vienas pirmųjų žingsnių tarptautinių santykių eigoje buvo pašalinti derybų su Maskva grupę, kuri buvo Aukščiausios tarybos sudaryta iš įvairių pažiūrų žmonių. Į tą grupę įėjo K. Prunskienė, R. Ozolas, B. Kuzmickas, A. Abišala, A. Saudargas, Č. Stankevičius ir V. Landsbergis.

LDDP toms deryboms paskyrė savuosius ir nutarė slaptai tartis su savo kolegomis Maskvoje. Tai sukėlė didelį nepasitikėjimą Vakaruose.

Kai kurie darbiečių atstovai ir net mūsų vakariečiai bando aiškinti, jog modernioje Europoje niekas nevaržo traukinių tranzito (jie paprastai neskiria karinio ir komercinio tranzito), esą taip galvoti yra senamadiška ir ekonomiškai ne-naudinga. Bet jie mato tik dalį tikrovės.

Jeigu derybos vyktų viešai ar bent derybų komandoje dalyvautų opozicinių partijų atstovai, būtų daug lengviau suprasti, kas yra daroma. Būtų lengviau pasitikėti.

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças

Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barrados, 104 - V. Prudente

Fone: 215-80.32 Res. 274-1886

Geriausia šventinė dovana: UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS - DRAUGAMS - PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins visus metus

LIETUVOJE

Kazys Baronas, Vokietija

LIETUVOS – LENKIJOS SUTARTIS VOKIEČIŲ AKIMIS

Į pasirašytą Lietuvos-Lenkijos sutartį platų dėmesį atkreipė Vokietijos spauda. Pasirodė daug straipsnių, nagrinėjančių tų valstybių praeitį ir ateitį.

Šia proga norėčiau pažymėti, kad pvz. Miuncheno liberalinio dienraščio "Sueddeutsche Zeitung" bendradarbių Heiko Flotlau savo straipsnyje "Warschau erkennt Wilna als Vilnius" – "Varšuva pripažįsta Vilną Vilnium" daro istorinių klaidų. Prie jų priklauso 1916 m. vokiečių valdžios atliktas surašymas Vilniuje. Pagal jį, ten buvo 50% lenkų, 43% žydų, ir tik 2,5% lietuvių. Ši statistika paimta iš lenkų valdžios 1931 m. atliktą surašymo. Pirmosios vokiečių okupacijos metu mūsų sostinėje gyveno apie 7.000 lietuvių iš 150.000 gyventojų. Be to, surašinėtojai buvo lenkai, kiekvieną kataliką priskirdami prie lenkų tautybės. 1860 m. surašymas rodė, kad Vilniaus apskrityje gyveno 83.000 lietuvių ir tik 47.000 lenkų. Ar taip greitai galėjo kristi lietuvių skaičius pačiame Vilniuje, sunku įtikėti (Bronislaw Makovski "Litwini w. Pulsci 1920-1939 m". psl. 18.28).

Vokietis autorius skaitytojus perkelia į Želigovskio Vilniaus okupaciją, lietuvių reikalavimą pasmerkti šį žygį.

Platus straipsnis baigiamas Karaliaučiaus apygardos ateities klausimu. Nacionalistiniai Lietuvos sluoksniai esą reikalauja Rytprūsių sostinės įjungimo į Lietuvos valstybę, leidžia net žemėlapius, kuriuose Karaliaučius priskirtas prie Didžiosios Lietuvos. Autorius rašo, kad Lietuva, kreipdama savo veidą į Vakarų, kaip ir Rusija, privalo atsakyti nuo teritorinių reikalavimų, nes be Rytų kaimynės Vidurio Europoje neįmanoma įvesti tvarkos.

Panašiai rašo ir Rytprūsių "Das Ostpreussenblati" savaitraštis. Pasiremdamas lenkų "Polityka" laikraščiu ir Adomo Kšeminskio straipsniu, vokietis tvirtina, kad Varšuva mini pasikeitimus kultūriniam gyvenime, miestų susigiminiavimą (Vilnius-Varšuva?) ir t.t. Tačiau į istorinę Lietuvos-Lenkijos sąjungą niekas Lenkijoje esą jau netiki.

Sustabdžius vokiečių kalba leista "Elta-Pressedienst", Vokietijos intelek-

tualus apie gyvenimą Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje plačiai informuoja leidinys "Acta Baltica", leidžiamas "Institutum Balticum" Koenigsteine. Jame randama informacija iš tikybinio, politinio, ūkinio gyvenimo. Autoriai yra baltiečiai ir vokiečiai (daugiausia Latvijos ir Estijos).

Labai teisingai Rytprūsių savaitraštis "Das Ostpreussenblati" balandžio 2 d. rašė, kad vokiečiams "Acta Baltica" spausdinami straipsniai yra visuomet aktualūs, nes juose paliečiami lietuvių-vokiečių santykiai praeities ir ateities gyvenime.

Savaitraščio bendradarbis Hartmut F. Syskowski XXIX ir XXX t. gvildena paskirus straipsnius ypač Juozo Paleckio (A. Brazausko ptarėjas, K.B.) du straipsnius tautinių mažumų klausimu Lietuvoje, jų nuotaikas, problemas. Vokietis rašo, kad lietuviai sudaro 79,8% visų gyventojų, rusai 9,4% ir lenkai 7% J. Paleckis sumini 109 tautybes, kurių gyvenimas yra apsaugotas valstybinėmis teisėmis. Veikia 123 lenkiškos ir 188 rusiškos mokyklos. Visiškai mažas tautybės laukia paramos gal lietuviškose mokyklose, įvedant bent keletą valandinių pamokų, paremiant sekmadienio mokyklas.

Skundžiasi H. Syskowski, kad J. Paleckis neiškėlė vokiečių klausimo (jų Lietuvoje 2.000 K.B.), nors Lietuvoje esą gyvena per 8.000 "memelenderių". Esą

jis didelį dėmesį atkreipė į lenkų ir rusų tautybes. J. Paleckio nuomone, nuo tų dviejų pažumų priklauso jaunos valstybės ateitis bei jų užsiangažavimas visuo meniniame Lietuvos gyvenime. Mandir galbūt priėmimas įstatymo, kad lietuvių kalba yra valstybinė kalba, atbaidė daugelį rusų ir lenkų nuo įsijungimo į kuriamąjį darbą, nors trečdalis rusų gyventojų jau neblogai kalba lietuviškai.

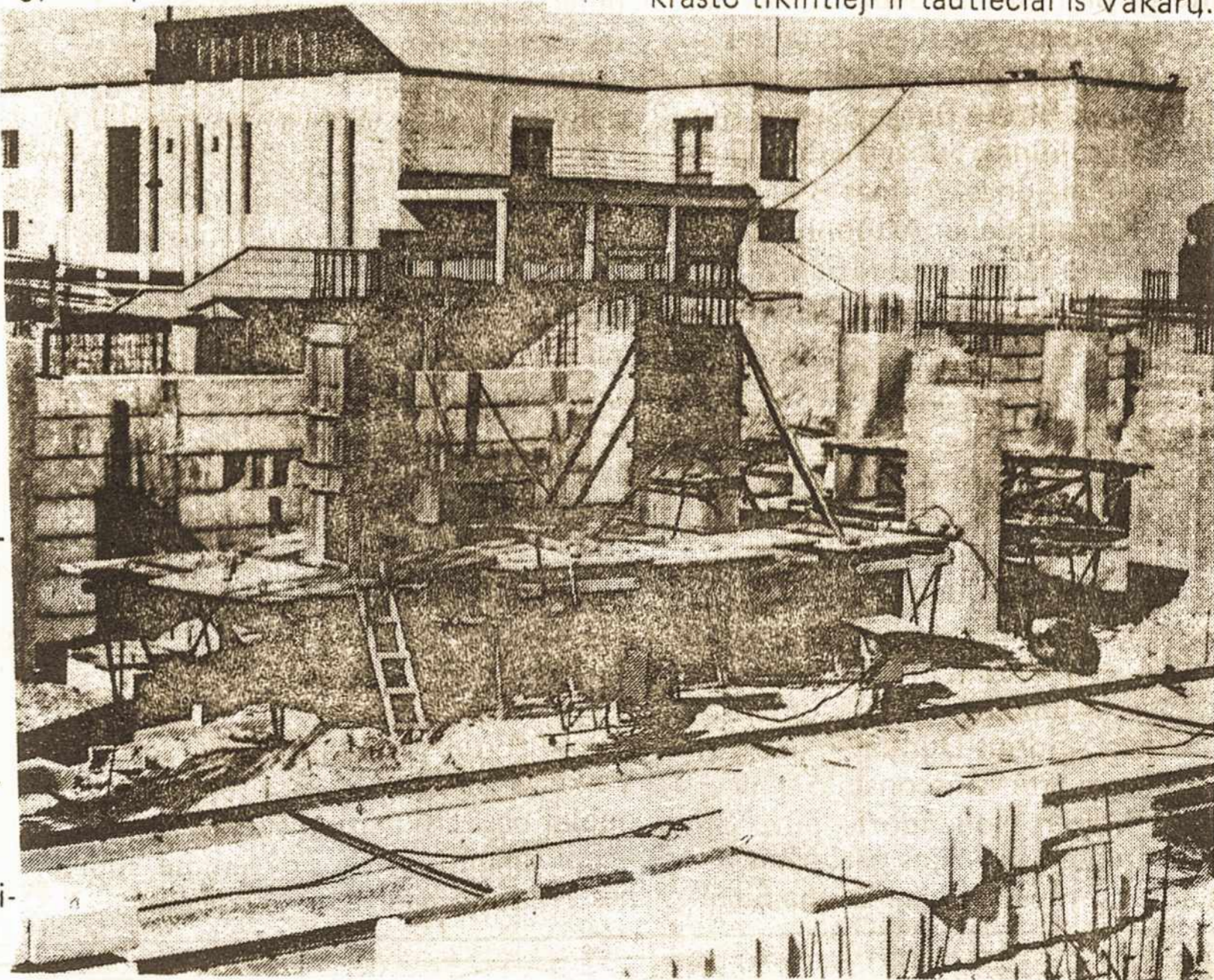
Komunizmo metu kiršinimas ir neapykanta vienos tautybės prieš kitą buvo stiprus Maskvos ginklas Lietuvoje.

Jonas Kilius savo rašinyje "Nacionalizmas Lietuvoje" sako, kad Lietuvos nepaklausomybės siekimas nebuvo nukreiptas prieš kurią nors tautybę, bet tik prieš komunistinę sistemą. Žiūrint iš ideologinės pusės galima būtų pasakyti, kad komunizmas ne – nacionalizmas taip.

TRUMPAI IŠ VISUR

Pop. Jono Pauliaus II atvykimo į Lietuvą proga Lietuvos bankas išleido 10.000 dešimties litų monetų, kurios pardavinėjamos po 100 litų, bet ne nominaline kaina. Vienoje monetos pusėje yra pop. Jono Pauliaus II bareljefas, kitoje – Vytis.

Tilžėje buvusios bažnyčios vietoje pradėta statyti nauja katalikų bažnyčia. Lietuvos vyriausybė statybai paskyrė 2 milijonų litų. Daug lėšų surinko Karaliaučiaus krašto tikintieji ir tautiečiai iš Vakarų.

Vilnius. Pal. Jurgio Matulaičio parapijos namai (tolumoje) ir bažnyčios statybos aikštelė.

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų - spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tautinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

Edvardas Šulaitis

KETURIOLIKTOJI BALTISTIKOS KONFERENCIJA

Čikagoje veikiančio Illinois universiteto patalpose 1994 m. birželio 8-11 d.d. įvyko kas dveji metai (Association for the AABS Advancement of Baltic Studies) organizacijos rengta keturioliktoji iš eilės baltistikos studijų konferencija, kurią surengė šios draugijos vicepirmininkas dr. Robertas Vitas.

Konferenciją pradėjo Illinois universiteto (University of Illinois at Chicago) kancleris dr. James Stukel. Čia susirinkusius sveikino ir pats rengėjas dr. Robertas Vitas. Kalbėjo taipgi Lituanistikos tyrimų bei studijų centro (Lithuanian Research and Studies Center) pirm. dr. Jonas Račkauskas. Jis papasakojo apie jo rūpesčiu surengtą spaudos parodą (daugiausia iš jo įstaigos ir Pasaulio lietuvių archyvo fonduose esamų leidinių, kurių čia išstatyta apie 250), liečiančių šios parodos konferencijos temą "Baltijos šalių nepriklausomybė ir tapatybė".

Šioje konferencijoje padaryta apie 140 pranešimų. Jų temos ir pranešėjų pavardės išspausdintos gražiai išleistoje konferencijos programoje. Lietuviai skaitė 22 pranešimus, Septyni dalyviai buvo iš Lietuvos: istorikas Vytautas Žalys (dirbantis Lietuvos ambasadoje Vašingtone), Birutė Butkevičienė, Rimvydas Maskoliūnas, Juozas Kriščiūnas, Silvestras Gaižiūnas, Arūnas Bliūdžius, Vitalija Kazlauskienė. Aštuoni lietuviai pirminkavo sekcijų posėdžiams: Robertas Vitas, Paulius Viskanta, Dalia Lukienė, Danguolė Kviklytė, Vytautas Žalys, Robertas Lorinskas, Audrius Dundzila, Saulius Sužiedėlis.

Vienas vakaras (birželio 10 d.) buvo skirtas neseniai mirusiam šios draugijos (AABS) veikėjui ir jos leidžiamo žurnalo – "Journal of Baltic Studies" buvusiam redaktoriui Ivar Ivask pagerbti. Šis latvių-estų kilmės mokslininkas buvo pagerbtas visumos posėdyje, kuriam pirminkavo Audrius Dundzila. Išsamų pranešimą skaitė Winsconsin'o universiteto prof. Valters Nollendorfs, buvo parodytas Latvijos televizijos paruoštas filmas apie tą mokslininką. Laima Šulai-

tytė-Day ir Vainis Aleksa angliškai perskaitė dvidešimt jo parašytų "Baltic Elegies". Kai kurias jų išverstas į lietuvių, estų ir lenkų kalbas, skaitė Vidas Dumašius, Tina Kirss ir Joana Mlynarczyk.

Šios baltiečių draugijos AABS pirminku yra buvęs ir mūsų šalis prof. Tomas Venclova. Nauju žurnalo "Journal of Baltic Studies" redaktoriumi paskirtas istorikas dr. Saulius Sužiedėlis.

1,000.

VALDAS V. ADAMKUS,

1994 m. birželio 18 d. Northwestern universitete (Evanston, IL.) gavo teisės garbės daktaro laipsnį už 25 metų veiklą gamtosaugos srityje JAV ir užsienyje, ypač už vadovavimą Didžiųjų ežerų švarinimo programai. Valdas V. Adamkus jau anksčiau yra gavęs garbės daktarą Vilniaus universitete ir teisės daktarą Calumet of St. Joseph kolegijoje (Indianos valstijoje) bei įvairius EPA žymenis. Iš profesijos statybos inžinierius, jis pradėjo dirbti 1969 m. Ohio River Basin – Cincinnati būstinėje vedėjo pavaduotoju, vėliau tapo vedėju. Svarbų vaidmenį atliko 1972 m., dalyvaudamas JAV delegacijoje derybose dėl pirmosios sutarties su Sovietų Sąjunga. Nuo to laiko aktyviai reiškiasi tarptautinėje plotmėje – Baltijos kraštuose, Lenkijoje, Toluose Rytuose ir Jungtinėse Tautose. Veikėjas Santaros-Šviesos federacijoje, nuolat besireiškiantis visuomeniniame – politiniame išėivijos gyvenime, sportinės veiklos organizatorius ir vadovas.

LINAS KOJELIS AMERIKOS POLITIKOS FORUME

Amerikos Republikonų partija suorganizavo nepelno, neapmokestinamą "smegenų centrą" – National Policy Forum – išstudijuoti principus, kuriais turėtų vadovautis krašto vidaus ir užsienio politika. Forume sutelkta trejetas šimtų pasižymėjusių amerikiečių klausimams studijuoti ir išvadoms bei rekomendacijoms formuluoti.

Vadovaujančią rolę Forume turi 11 narių Direktorių taryba, bei pagrindinį darbą dirba keturiolika "politikos tarybų" ("Policy Councils"), kurioms vadovauja vidaus ir užsienio politikos ekspertai, buvę vyriausybės nariai – ambasadorė Jungtinėse Tautose Jane Kirkpatrick, gynybos sekretorius Richard Cheney, urbanistikos sekretorius Jack Kemp, švietimo sekretoriai Willian Bennett ir Lamar Alexander, keli senatoriai, kongresmanai, universitetų profesorai ir kiti.

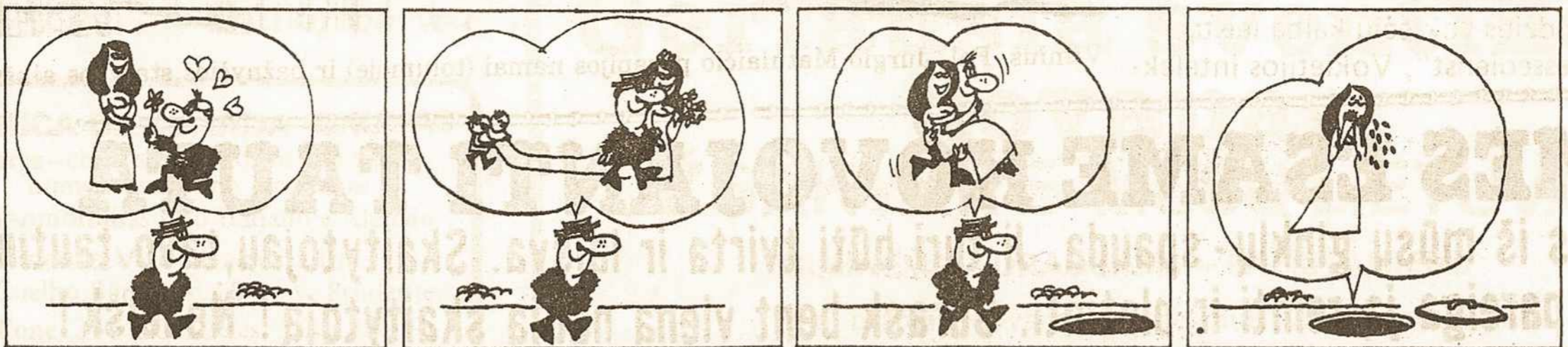
Viena iš 14 "politikos tarybų" ruošia medžiagą tenai "Amerikos vadovaujanti rolė besikeičiančiame pasaulyje". Ši taryba gilinais į tarptautines problemas, kurių sprendimuose Amerika dažniausiai turi lemiantį balą. Šioje darbo grupėje dalyvauja 20 asmenų: gen. Brent Scowcroft, Henry Kissinger, dr. Daniel Pipes, Elliot Abrams, kongreso nariai, ambasadoriai, kun. prof. Frenk Parker, SJ ir kiti. Čia pakviestas Amerikos politikoje patyręs Amerikos lietuvis Linas Kojelis. Šiai "politikos tarybai" vadovauja senatoriai, užsienio reikalų komisijos nariai – Nancy London Kassenbaum ir Richard G. Luger.

Forumo organizatoriai reiškia įsitikinimą, kad idėjos keičia politiką. Dalyvaujant Linui Kojeliui, respublikonų partijos ekspertų svarstomų idėjų tarpe sau užtkrintą vietą turi ir iš bolševikų okupacijos išsivadavusios Baltijos valstybės.

Respublikonų partijos vadovybė, kviesdama Liną Kojelį į Forumą, įvertino jo sėkmingą darbą Baltuosiuose rūmuose, Valstybės departamente, Pentagone ir dabar Amerikos - Baltijos fonde.

• Gyvenimas be lietuviškos spaudos yra bėgimas nuo savo tautos

JUOKAI

IŠTESĖJĘS KOVĄ PRIEŠ SOVIETUS

VIENO GYVENIMO ISTORIJA

Rašo Stanislovas Laucevičius

IŽANGOS VIETOJE

"Mūsų Lietuvos" redakciją pasiekė vieno lietuvių jaunuolio trylikos metų amžiaus iš Lietuvos atsiminimų rankraštis, prasidedąs nuo pirmosios Sovietų deportacijos nakties birželio mėnesio 14 dieną 1941 metais. Ši data nulėmė ilgą tragiško ir nepaprasto gyvenimo biografiją. Ji prasidėjo šešių su puse procentų katorgos metų laikotarpiu amžino išalo žemėje Sovietų Sąjungos Kuomių Autonominės Respublikos teritorijoje, kurios 50% gyventojų yra koncentracijos stovyklos vergai. Iš čia didelės drašos ir laimės vedinas išsiplėšė, pabėgdamas 1947 metais į Lietuvą. Patekęs laisvas į pavergtą tėvynę, nepasidavė enkavedistų persekiojamas, trumpam laikui praėjus įstojo į Lietuvos partizanų gretas, kur kovėsi prieš rusus iki 1954 metų, buvo sužeistas, tebenešiodamas iki dabar rusiško automato kulka savo kūne. Sunaikinus rusų kariuomenei partizanų kovotojus, vienas tarpe nedaugelio gyvų išlikusių vėliau, užkasęs savo praeitį, apsigyveno Klaipėdoje, kur dirbo šaltkalviu laivų statykloje, išėjo į pensiją ir sulaukė Lietuvos Nepriklausomybės atgavimo 1990 metais, dar būdamas gyvas.

Šimtai tūkstančių lietuvių, besipriešindami rusų okupacijai, pergyveno nuožmius sovietų persekiojimus, mirdami nuo bado ar šalčio Sibiro taigoje, ar tiesioginiai žudomi budelio rankomis. Jų kaulus prigludė neatžymėti Sibiro kapinynai, o kritusių partizanų lavonai buvo ištisomis dienomis kažebistų išstatomi viešose aikštėse, kad tėvai ar artimieji būtų priversti išduoti jų tapatybę, norėdami atsiimti jų palaikus, kad palaidotu. "Mūsų Lietuva" apsiėmė perkelti į savo puslapius šio rankraščio aprašytus įvykius, kurie dar niekur nebuvo atspausdinti. Jų istorija yra tik viena fotografija, kuri užgravavo šimtus kitų asmenų gyvenimus. Dėlto ji yra autentiškas Lietuvos istorijos lapas, išgyventas ilgu Sovietų okupacijos metu, ir kurio šventata atmintis niekad neužges dabar ir būsimųjų kartų sąmonėje.

Šio rankraščio autorius yra Stanislovas Laucevičius, artimas "Mūsų Lietuvos" skaitytojams gerai pažįstamos p. Janinos Laucevičiutės-Valavižienės giminė, tai yra jos dėdė. Jos dėka šio rankraščio atsiminimai buvo persiųsti iš Lietuvos į São Paulo, ir dabar, gavus autoriaus sutikimą, buvo patiekti "Mūsų Lietuvos" spaudos darbui.

H. V.

JAUNYSTĖ

Stanislovas Laucevičius, vienintelis savo tėvų sūnus, gimė 1928 metų spalio mėnesio 25 dieną Lietuvoje, Šiaulių mieste Dvaro gatvėje nr. 26. Jo tėvas Stanislovas dirbo advokatu Kuršėnų apylinkėje, o motina Elena Šukštaitė iš profesijos buvo mokytoja, kilusi iš Žlibinų dvaro Plungės valsčiaus Telšių apskrities. Pagal savo kilmę Stanislovas priklausė dideliai ir plačiai žinomai Laucevičių giminei, nuo senų laikų įsikūrusiai Kuršėnų valsčiaus žemėse. Kalniškių dvare dar prieš antrąjį sukilimą prieš Caro valdžią (1963) gyveno Rachelė ir Stanislovas Laucevičiai. Rachelė buvo įsigijusi garsą Kuršėnų visuomenėje kaip narsi moteris, kadangi už dalyvavimą sukilime buvo rusų įkalinta, ir čia, pačiame kalėjime, pagimdė vieną iš savo sūnų, — Julijoną.

Stanislovo tėvas mirė anksti 1932 metais, palikdamas žmoną našlę ir sūnų našlaitį vos keturių metų amžiaus, šio rankraščio autorių. Tėvui mirus, motina Elena persikėlė su savo sūnumi gyventi į Žlibinų kaimą pas senelius, motinos tėvus.

Čia autorius pradeda aprašyti jo paties žodžiais "savo nuostabią jaunystę Lietuvoje" ir tuo metu nežinioje pasmerkta ateities likimo grėsmę: vienos nakties smūgiu į sekančią dieną tiesiog į Sibiro katorgą.

Aš mokiausi Žlibinų 4 skyriaus pradžios mokykloje. 1940 metais aš įstojau į Plungės gimnaziją. Tais metais atgarmėjo į Lietuvą rusų kariuomenė. Iš rytų nuo Žarėnų per Žlibinų kaimą pravažiavo 50 rusų tankų. Tokie įdomūs, panašūs į vikšrinį traktorių, o pravažiuojant, kaukimas ir birbimas, net langai dreba. Nuėjom su vaikais pažiūrėti. Tie tankai sustojo už Žlibinų pakalnėje prie Sausdravo upės. Iš tankų išlindo kareiviai, visi jauni, sulyse, paišiniį keistai apsirengę. Apsivilkę šimtasiūlėmis (vadinosi "fufaika"), kojas apsiavę su pusbačiais, iki kelio apsvinioję su škurliais (vadinosi "bint"). Ant galvos užsidėję kepures su smailiu ragu viršugalvyje, su didele raudone penkiakampe žvaigžde kaktoje. Vyresnieji buvo be antpečių. Ant apykaklės turėjo prisisiuvę trikampus, keturkampus. Prie diržo makštyse turėjo prisikabinę pistoletus (vadinosi "nagan"). Sargyboje stovėjo kareiviai su ilgais šautuvais, ant šautuvo galo pasmeigę durtuvus. Virė jie sriubą iš raugintų kopūstų, raugintų žalių pami-dorų ir džiovintų bulvių. Valgė žuvų konservus su džiovinta duona ir sriuba. Mums vaikams davė valgyti džiovintos duonos nuo sriubos. Po kaimus važinėjo jauni vyrai ir mergos ant sunkvežimių su sulipe, apsiraišioję kaklą ir rankas virš alkūnių su raudonais škurliais. Dainavo

dainas "jau pražydo obelys ir kriausės", kažkokią "suliko" ir šūkavo, kad ponų ir buožių nebebus, kad visą pasaulį išardys iš pačių pamatų, kas buvo nieks, tas bus viskuo.

Rudenį aš mokiausi Plungės gimnazijoje. Iš pradžių gyvenau pas raudoną lenką pavarde Lagutko. Vėliau mamutė man surado naują "kvarterą", kambarį pas seną moterišką Plungėje ant Babrungo upės pakrantės. Mano mama pas mane atvažiuodavo trečiadieniais, o šeštadieniais parsiveždavo namo. Plungėje buvo prikabinėta plakatų, raudonų vėliavų, buvo daug rusų kariuomenės, pėstininkų raitelių, tankų, patrankų, sunkvežimių (vadinosi "polutorka"). Gimnazijoje enkavedistai suiminėjo mokytojus. Taip iš nakties viens po kito nebelikdavo mokytojų. Mokino mus kažkokie durniai, aiškino mums apie Staliną, Leniną, apie revoliuciją, ir daugiau nieko. Klasėse nukabino Smetonos, Vytauto paveikslus, kryžių išmetė per langą lauk. Vieton jų prikabinėjo Stalinų, Leninų.

Mano mamytė tankiai atvažiuodavo manęs pamatyti, išvažiuodama bučiuodavo ir verkdamas, Mūsų gimnazija pavadino klase. Tai aš baigiau penkias klases. Parvažiavau į namus atostogų. Po kaimus lakstė politrukai. Pro šalį vieškeliais važinėjo sunkvežimiai pilni raudonarmiečių, pragarmėdavo rusų tankai. Pažemiais skraidė rusų léktuvai. Miškuose ant kalvų rusų kareiviai statė medinius bokštus (vadinosi "karobla"), į kuriuos įsilipę vyresnieji žvalgėsi po apylinkes. Aukštai virš debesų skraidė vokiečių léktuvai vilkini dūminėmis uodegomis.

Atsiminimų tąsa bus spausdinama sekančiame

"Mūsų Lietuvos" Nr.

Šventa Naktis

LIETUVIŠKU KALĖDINIŲ GIESMIŲ

NAUJA JUOSTELĖ

Gaunama šv. Juozapo parapijoje.

PASKUTINIS MŪSŲ PILIAKALNIS

Robertas KETURAKIS

Apmastydamo savo tautos istoriją, ne kartą pagalvojame, kad mūsų kančių, priešinimosi išnykimui, vergovei, nebylumui patirtis suteikia Lietuvai išskirtinį dvasinį reikšmingumą pasaulyje.

Vis dėlto kokius dramatiškus išbandymus mes atlaikėme, kiek kart pasaulyje buvome užmiršti ir vadinami vienos ar kitos imperijos pakraščiu, kiek sykių sustodavome ant pačios bedugnės krašto ir žvelgdavome į juodą gelmę, kur nugarmėjo civilizacijos, karalystės ir tautos, kartais palikę ženklą, o kartais vien gaudą, jog regis, kažkas buvo...

Nuo pat tautosakoje šnabzdancios ar giedančios atminties iki šiandieninių atsiminimų kalbame apie dvasinę kančios vertę. Ir mūsų smūtkeliai, ir koplytstulpiai, ir kryžiai, ir dainos pabrėžia būtent šios vertės reikšmingumą tautiniam savitumui.

Kartais išgirstame paaškinimus, jog visa tai – iš buvimo didžiųjų tautų kryžkelėje, kur lieka tik dulkės ant ordos kanopų, o po velėna – padėti ant krūtinių kalavijai ir ašaruvės. Visa tai – iš prislėgto gyvenimo, iš nuolat švokščiančių virš galvos juodvarnio sparnų, iš vienišumo.

Kažin ar tai yra mūsų pranašumas.

Ir kažin ar tai yra mūsų nepilnavertiškumo žymės.

Dažnai atrodo, jog mūsų patirtis, dvasinė kančios vertė įspėja ne tiek apie išlikimą, kiek apie būtinybę būti laisva tauta Dievo pasaulyje. Tokių momentų, kada iš naujo patiriame šią būtinybę, mūsų gyvenime yra daug.

Vienas jų – Knygnešio diena.

Ji švenčiama todėl, kad greta mūsų visą laiką lyg Angelas Sargas švyti senelio ar prosenelio knygnešio dvasia.

Lietuvos istorijos tarpsnis, vadinamas knygnešių gadyne, yra paslaptingas kaip legenda, nors, regis, tiek daug sluoksniuojasi faktų, dokumentų nuotraukų, atsiminimų.

1795 metais, atrodo, jau paskutinįsyk nukryžiuojama Lietuva, ir tuojau pat

paskelbiamas Lietuvos gyventojų pilietybės pakeitimas: nėra ir niekados daugiau nebus Didžiosios Lietuvos kunigaikštystės, nėra ir nebus jos piliečių.

Yra tikrai Rusijos imperijos pavaldiniai.

Lietuvos istorijos naikinimas, slėpimas ir falsifikavimas įgavo stebėtiną užmojį: plūso tūkstančiai įvairaus rango valdininkų, muravjovų, deržimordų ir kurglodurovų, kad iš tautos atminties teiktų vien vergo paklusnumas.

Tūkstančiai rusų kolonistų vilkstinėmis traukė į ištremtųjų sodybas. Krašto siaubimas ir teroras veikliausius ir kūrybingiausius žmones privertė plaukti į užjūrius. A. Benediktsenas, danas, 1895 metais rašė: "Trys milijonai lietuvių savitos ir paprastos tautos, kuri neturi savo vėsuolių, neturi savo kalbėtojų ir užtarėjų, prieš skriaudikus, kuri neturi pakankamai stipriai šaukiančio balso, kad galėtų būti išgirstas už jos sienų apie tai, kas vyksta jos žemėje – šita tauta yra bejėgė savo išnaudotojų galioje".

Šis liudininkas nesuvokė, kokiam likimui pasmerkta Lietuva 1865 metų rugsėjo 6 dieną, plojant slavofilams ir net humanistui F. Dostojevskiui, uždraudus lietuviškąją spaudą.

Šaltu istoriko žvilgsniu aprėpus kalną įvykių, galima teigti, jog Lietuvos kaip valstybės, kaip tautos neturėjo būti dar iki Krikšto, dar iki Žalgirio mūšio, dar iki Kazimiero "amžinosios taikos su Maskva", 1449 metais, kada pirmą kartą Lietuvos DK teko pripažinti, jog Maskva yra "visiškai lygi su Lietuva".

Lietuvos neturėjo būti dar iki 1957 metų, kai buvo nužudytas paskutinis partizanų vadas A. Ramanauskas - Vagnagas, o mūsų kapai ėmė netilpti nei Europoje, nei Azijoje.

Tačiau šalta istoriko įžvalga Lietuvai netinka. Lietuva yra už istorinės logikos, istorinių kanonų.

Lietuvos likimas yra neįspėjamas, kol gyva tautiškoji sąmonė, maištingas orumas, kol gyva neaptaki Lietuvos žemė ir jos gyvoji kalba.

Knygnešių gadyne yra ilgiausiai trukęs lietuvių sukilimas, atlaikęs klastin-

giausią imperijos smūgį: atimti tautai raštą ir kalbą, išugdyti imperijos mokyklose indiferentišką, o paskui – pravoslavišką inteligentiją.

Toji inteligentija už civilizacijos ribų paliktą tėvų kalbą priimtų vien kaip etnografinį faktą, muziejinį daiktą, o tautoje tebežaliuojančias šventenybių saleles sunaikintų samdinių moralė, smulkios smulkių žmonių išdavystės, kurias V. Kudirka vadino šungalvių nieksystėmis.

Keturis dešimtmečius trukęs Lietuvos sukilimas už savo gyvastį buvo toks gilus savo tikslais, veikla, siekiant tų tikslų, ir taip greitai iškėlė aktyviausią šviesuolių bangą: knygnešius ir daraktorius, vyskupus ir kunigus, praktikus ir teoretikus inteligentus, sermėgėtus kaimo universitetų akademikus ir tarptautinio lygio verslininkus, sunkiausiom sąlygom suderinusius milžinišką ir sklandžiai veikiančią leidybinę ūkį, lietuviškos knygos viešpatiją, kad šiandien, sudėjus vien tos veiklos medžiagą, sunku patikėti nuostabiais tos veiklos užmojais.

Ne veltui pabrėžiame: Lietuvos sukilimas už savo gyvastį buvo žūtbūtinis ir gilus savo tikslais ir rėmėsi į visuotiną tautos pašaukimą šiame pasaulyje.

Taigi šiandien galime pasakyti: tautos pašaukimas. O tada net V. Kudirka apie tai nė žodžiu neužsiminė. 1889 m. "Tėvynės varpuose" jis vien skaudžiai kalba apie pasaulio atsakomybę ir Lietuvos teisę būti savimi.

Nejaugi tai yra paskutiniojo idealisto žodžiai?

Herkaus Manto sukilimas laimėjo Lietuvai 500 metų legendinės ir, deja, dramatiškų praradimų kupinos istorinės erdvės.

Knygnešiai Lietuvai laimėjo visą XX amžių.

Tauta niekad negali užmiršti savo istorinės ir žmogiškosios paskirties – būti savimi ir bent sykį per šimtmetį pakilti virš savo likimo.

Knygnešiai pakilo virš savo likimo (užauginti rytdienai per duoną ir ir vaikus) ir užaugino Lietuvai ateitį per gimtąjį žodį.

Rezistencijos metai bolševikinio te-

LITUANIKOJ
NUOMUOJAMI
KAMBARIAI – APARTAMENTAI
Lituanikoj galite praleisti atostogas ar savaitgalius labai pigiom kainom.
Skambinti V. Tumui: 274-24.96
ar V. Bacevičiui: 63.93.43

DR. LUIS DE CARVALHO
KALINAUSKAS
ADVOGADO
R. dos ESTUDANTES 15, 6° and. conj.62
Fone: 277.35.48

PARDUODAME
AUTOMOBILIAMS
LIPINELIUS
VĖLIAVELES
RUA INACIO 671 - V. ZELINA

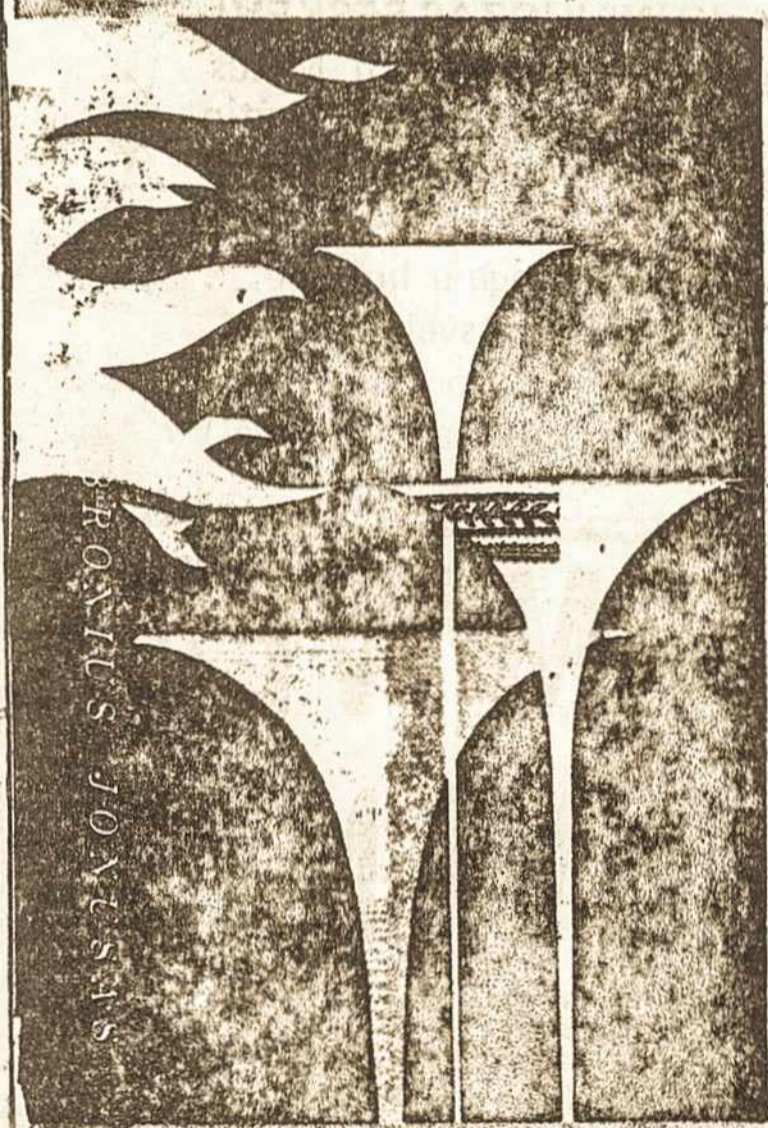
roro sąlygomis užaugino Lietuvai savo valstybės idėją, savo vietos Europoje žinojimą. Tai tiek daug, jog nejučiomis pradedame viską smulkinti ir supaprastinti, kad galėtume suprasti ir panaudoti kasdienybėje.

Ar ne per esmių smulkinimą vis dažniau pasigirsta šventvagiškas teiginys, jog esame tauta, kuri sugeba iki duonos riekės atvesti rugio grūdą, išausti juostą ar staltiesę, bet niekad nebaigia didelio žygio, niekad neįstengia pasinaudoti savo veiklos rezultatais ar bent jų neužmiršti. Štats didelių idėjų, kūrybių, proregių smulkinimas iki buitiskumo, iki tautos pašaukties subanalizavimo, iki savo pareigos išsižadėjimo yra prazūtin-gas.

Laimė, kad mūsų tauta giliausiose būties dausose saugo pasipriešinimo prievartai ir išnykimui būtinybę. Saugo likiminės ribos nuojautą: štai kiek galima atsitraukti, nusileisti, susitaikyti, kęsti, laukti, bet vos tik priartėja likiminės ribos nuojauta, neįvardijama jėga pri-verčia pakelti galbą ir pasipriešinti, nors tas pasipriešinimas būtų ir mirtinas.

Gerai, kad artėjant prie tos ribos mūsų laukdavo ne žūtis, o pralaimėjimas, verčiantis siekti paskutinę gyvastingumo atsargą – gimtąją kalbą, apglėbti ją visa esatimi, išsaugoti ir tikėti prisikėlimu.

Knygnešių žygdarbis yra didelis ir todėl, kad jam buvo ryžtasi vardan savęs, vardan savo vaikų. Pasirodo, buvo ryžtasi ir visai Lietuvai. Taip pakiltą virš savo buitiskojo likimo ir taip nulemta mūsų visų ateitis.

GAUDŽIA TRIMITAI

DVYLIKA LIETUVIŠKŲ MARŠŲ

STUTTGART'O PUČIAMŲJŲ ORKESTRAS
DIRIGUOJA BRONIUS JONUŠAS

Juoatélé gaunama V. Zelinos parapijoje

Galime didžiuotis tais, kurie turi teisę vadintis knygnešių ainiais.

Galime didžiuotis ir tais, kurie negalvoja, jog mes visi esame Knygnešių ainiai. Nes viena yra žinoti istorinius įvykius, o kita – jausti, kad viskas tavyje ir per tave tampa brangia būsimųjų savastimi.

Per neužmirštančią širdį, per suprantančią esmės mintį, per mūsų dvasią, į kurią žvelgia jau stovintys debesyse, privalome išsitiesti ir nepakliūti į Jurgio Bielinio juodąją lentą, kurioje lig šiolei jis užrašo tuos, kurių veidai netampa Lietuvos veidu, o likimai – tautos likimu. Bet skaudžiausiai užrašė jis tuos, kurie palieka mūsų paskutinį piliakalnį – gimtąjį žodį – ir ieško galimybių išgelbėti save per nutautėjimą, kuris gal ir nėra išdavystė, bet tikrai – pažeminanti užmarštis.

Bronius Matelis

**BRAZILIJA RIZIKUOJA PIRKTI
PANEVĖŽIO "EKRANO" GAMINAMUS
KINESKOPUS**

Panevėžio "Ekran" gamykla pasirašė kontraktą su brazilijos Manausos mieste esančia televizorių gamykla dėl 10 tūkst. kineskopų pardavimo.

Kaip "Lietuvos rytui" sakė "Ekran" gamyklos marketingo skyriaus darbuotojas, šis kontraktas sudarys galimybę pagaminti 37 cm įstrižainės kineskopų už 400 tūkst. JAV dolerių.

Šiuo metu "Ekran" gamyklos gaminamus kineskopus perka Italijos, Ispanijos, Turkijos, Vokietijos ir Prancūzijos firmos. Pastarosios valstybės greitai gali tapti vienos pagrindinių ekraniečių produkcijos pirkėjų.

Kaip informavo "Ekran" marketingo skyriuje, Vakarų valstybės perka 37 ir 54 cm įstrižainės spalvoto viazdo kineskopus.

Kontraktas su brazilais, kaip sakė "Ekran" gamykloje, dar negarantuoja labai glaudaus bendradarbiavimo, nes daug lems tai, kaip apie panevėžiečių pagamintą produkciją atsilies užsakovai.

Panevėžio "Ekran" vadybininkai "Lietuvos rytui" sakė, kad kai kuriose Azijos valstybėse didžiulės kineskopų gamyklos, todėl ateityje konkurencija bus dar stipresnė.

PAIEŠKOMA

Ieškomas JURGIS BARANAUSKAS iš Šiaulių, atvykęs Brazilijon 1927 m. Sakoma, kad turėjęs duonos kepyklą. Ieškoma taip pat jo giminių: jis turėjo 4 sūnus.

Ieško Artūras Baranauskas
Tolšos 2-37
5400 ŠIAULIAI!

Ieškomas SIMONAVIČIUS STEPONAS ir Anelė bei jų vaikai Simanavičiūtė - Kazlauskienė Anelė, Simanavičius Stasys, Simanavičiūtė Bronė. Atvyko Brazilijon iš Šiaulių apsk., Kuršėnų valsč., Padvarnių kaimo.

Jų ieško Simanavičiūtė Stefanija
Gegužės 33-21
5400 ŠIAULIAI

SKAITYTOJAI RAŠO

Gerbiamas Redaktoriau,

maloniai praleidome sekmadienį, spaudos šventę, turėjome progos susitikti su senai matytais draugais, linksmoj nuotaikoj prie skaniai paruoštų pietų. Paskutiniu laiku, paprastai, tik susitinkame per laidotuves.

Nesutinku, kad ML-vos NR.20(2274) buvo rašoma, kad nebuvo jokių loterijų nei garbės prenumeratorių rinkimų. Vis tik nepaminėjote, kad buvo pardavimo stalas ir mes ten pirkome manydami prisidėti prie spaudos, kaip ir daug kitų. Tai buvo neaiškus dalykas, apie kurį reikėjo parašyti.

Žinau, kad yra žmonių, kurie gauna spaudą, bet ją mažai skaito. Pas mus šeimoje sekame, skaitome ir komentuojame įvykius. Vien dėl to siunčiu šią pastabą.

Su pagarba,
Skaitytojas

Mielo skaitytojo pastabos yra teisingos ir reikalingos paaiškinimo.

Spaudos šventės organizatorių tikslas buvo sutelkti paramos spaudai ir per tą šventę paplatinti kiek lietuviškos spaudos. Skaitytojas gal pastebėjo, kad buvo taip pat stalas su lietuviškom knygom.

Dėl kitų dalykų, tai mes kartais esame priversti daryti to ko nenorime ar neplanuojame.
Redakcija

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE ML PRENUMERATA?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L.?

MŪSŲ ŽINIOS ŠV. JUOZAPO L.R.K. BENDRUOMENĖ

Po praeito sekmadienio popietinių mišių, įvyko šv. Juozapo bendruomenės narių susirinkimas, Susirinkimą pravedė klebonas kunigas Juozas Šeškevičius pakviesdamas mūsų konsulą adv. Vinčą Tubelį pakalbėti apie senatvės problemas. Pagal prelegentą, senatvės problemas reikia pramatyti iš anksto ir joms pasiruošti. Pokalbyje-diskusijose buvo iškeltos senatvinių namų reikalingumas. Prie konkrečios išvados nebuvo prieita ir tolimesnės diskusijos buvo paliktos sekančiam susirinkimui.

Po susirinkimo buvo arbatėlė, kurią paruošė Angelina Tatarūnienė ir Ona Coralon.

AKLIŲJŲ BAZARAS

Praeitą šeštadienį, parapijos jaunimo namų patalpose, buvo surengtas bazaras akliųjų institucijai paremti. Šiai institucijai vadovauja daugiausia mūsų parapijiečiai. Daug kas prisidėjo darbu ir prekėmis, tai bazaras davė pusantrą tūkstančio realų pelną. Su gautais pinigais manoma pakeisti akliųjų kambarių grindis. Akliųjų namų adresas yra rua das Tuberosas, 48 – V. Bela ir telefonas: 63-3841.

APRENDA A CANTAR EM LITUANO

COM A NOVA FITA CASSETTE DE
CANTOS POPOLARES LITUANOS.

Dicção clara. Acompanha a letra.

**LINKSMAI
DAINUOKIME**

Šio "ML" numerio

**GARBĖS LEIDĖJA
MARIJA JAKIŪNIENĖ**

a. a. vyro ČESLOVO 11-tų mirties metinių proga (XI, 23)

Širdingai dėkojame mielai ML-vos skaitytojai už paramą, spaudai ir pagarbiai prisimename a. a. Česlovą.

Redakcija ir Administracija

SVEIKINAME

Šv. Juozapo parapijos klebonas KUN. JUOZAS ŠEŠKEVIČIUS, lapkričio 18 dieną švenčia dar vieną gimtadienį. Metus paviešėjęs ir padirbėjęs Lietuvoje, dabar vėl perėmė su ryžtingumu ir dideliu įsipareigojimu lietuvių statytos parapijos klebono pareigas.

Sveikiname mielą kleboną gimtadienio proga ir linkime, kad turėtų pasisekimą visuose darbuose ir gerą sveikatą.

Gruodžio mėnesį taip pat sueina 40 metų nuo kunigo Juozo atvykimo į Braziliją. Apie šią sukaktį turėsime progos vėliau parašyti.

FESTA DA PRIMAVERA PAVASARIO ŠVENTĖ LITUANIKOJ GRUODŽIO (DEZEMBRO) 4 D.

AUTOBUSAS IŠVYKS IŠ V. ZELINOS 7:00 VAL.

BILIETAI PARAPIJOJ Tel:63.59.75 ir pas V.TATARŪNIENE Tel:63.73.44
ORGANIZUOJA BRAZILIJOS LIETUVIU BENDRUOMENĖ